

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх.№	953 - 02 - 69	
Дата	16	12 2019 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

ДОКЛАД

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, № 902-01-62, внесен от Министерския съвет на 14 ноември 2019 г., приет на първо гласуване на 27 ноември 2019 г.

Проект!
Второ гласуване

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

(обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 от 2014 г. на Конституционния съд на Република България от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 27, 77 и 98 от 2018 г., бр. 17, 64, 83 и 96 от 2019 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

§ 1. В глава шестнадесета „Особени производства“ се създава раздел VII „Особени правила за автоматичния обмен на информация за трансгранични данъчни схеми“ с чл. 143ю-143я⁴:

„Раздел VII

Особени правила за автоматичния обмен на информация за трансгранични данъчни схеми

Предмет, обхват и компетентен орган

Чл. 143ю. (1) Този раздел урежда реда за осъществяване на административно сътрудничество чрез автоматичен обмен на информация за трансгранични данъчни схеми.

(2) Автоматичният обмен на информация по този раздел е системното предоставяне на предварително определена информация на държавите – членки на Европейския съюз, без отправено искане, на определен интервал от време.

(3) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите обменя с компетентните органи на държавите членки информация за трансгранични данъчни схеми, получена по реда на чл. 143я¹ и чл. 143я². Информацията включва данните по чл. 143я³, ал. 1 и 2.

(4) Автоматичният обмен на информация и предоставянето на информация от задължените лица по този раздел се прилагат по отношение на данъците, предвидени в чл. 143б.

(5) Информацията по ал. 3 се обменя в срок до един месец считано от края на тримесечието, през което е предоставена, като се използва стандартен формуляр. Информацията може да се обменя на всеки официален език на Европейския съюз, като се съобразяват приетите от Европейската комисия езикови правила.

Подлежаща на предоставяне информация за трансгранични данъчни схеми

Чл. 143я. (1) За целите на автоматичния обмен на информация се предоставя информация за трансграничните данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане, които попадат в поне една от категориите, предвидени в ал. 4.

(2) Трансгранична данъчна схема е схема, която засяга повече от една държава членка или държава членка и трета държава, когато е изпълнено поне едно от следните условия:

1. не всички участници в схемата са местни лица за данъчни цели на една и съща юрисдикция;

2. един или повече от участниците в схемата са едновременно местни лица за данъчни цели на повече от една юрисдикция;

3. един или повече от участниците в схемата извършват стопанска дейност в друга юрисдикция чрез място на стопанска дейност или определена база и схемата обхваща част или цялата стопанска дейност на мястото на стопанска дейност или определената база;

4. един или повече от участниците в схемата извършват дейност в друга юрисдикция, без да са местни лица за данъчни цели или да формират място на стопанска дейност или определена база в тази юрисдикция;

5. схемата може да има въздействие върху автоматичния обмен на информация или определянето на действителния собственик.

(3) Трансграничната данъчна схема може да включва договореност, споразумение, уговорка, съгласие, становище, схема, план, трансакция или поредица от такива. Данъчната схема може да се състои от няколко части или няколко етапа на изпълнение.

(4) Трансграничните данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане са следните категории:

1. схема, при която данъчно задълженото лице или друг участник в нея се задължава да спазва условие за поверителност, което може да изисква да не се разкрива пред други консултанти или пред данъчни органи начинът, по който схемата може да осигури данъчно предимство;

2. схема, при която консултантът има право да получи възнаграждение под каквато и да е форма и това възнаграждение е определено в зависимост от:

а) размера на данъчното предимство, произтичащо от схемата, или

б) това дали е получено данъчно предимство в резултат от схемата; това включва и уговорка консултантът да възстанови частично или изцяло възнаграждението, когато очакваното данъчно предимство, произтичащо от схемата, не е било частично или напълно постигнато;

3. схема, при която има стандартизирана в значителна степен документация и/или структура и която е достъпна за повече от едно данъчно задължено лице, без да е необходимо да бъде съществено променяна за целите на прилагането;

4. схема, при която участник в нея предприема целенасочени действия за придобиване на дружество, което формира данъчни загуби, за прекратяване на основната му дейност и за използване на загубите за намаляване на данъчните си задължения, включително чрез прехвърляне на тези загуби към друга юрисдикция или чрез ускорено използване на тези загуби;

5. схема, която предвижда резултат, равностоен на преквалифициране, преобразуване или превръщане на доход в имущество,

капитал, дарение или друг вид доход, които се облагат с по-ниска ставка или са освободени от данъчно облагане;

6. схема, която включва последователни сделки, при които се прехвърлят средства с цел обратното им връщане чрез участието на едно или повече междинни образувания, които нямат друга основна стопанска функция, или използването на сделки, които взаимно се компенсират или обезсилват, или имат друг подобен резултат;

7. схема, която включва трансгранични плащания, представляващи признати за данъчни цели разходи, между две или повече свързани предприятия, когато е изпълнено най-малко едно от следните условия:

а) получателят не е местно лице за данъчни цели на никоя данъчна юрисдикция;

б) въпреки че получателят е местно лице за данъчни цели на някоя юрисдикция, тази юрисдикция:

аа) не налага корпоративен данък или налага корпоративен данък с нулева или почти нулева ставка, или

бб) е включена в списък с трети юрисдикции, които са били оценени съвместно от държавите членки или в рамките на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие като юрисдикции, неосказващи съдействие за данъчни цели;

в) плащането е напълно освободено от данъчно облагане в юрисдикцията, в която получателят е местно лице за данъчни цели;

г) за плащането се прилага преференциален данъчен режим в юрисдикцията, в която получателят е местно лице за данъчни цели;

8. схема, при която се предвижда приспадане на разход за амортизация на един и същ актив в повече от една юрисдикция;

9. схема, при която се иска избягване на двойното данъчно облагане по отношение на един и същ елемент на доход или имущество в повече от една юрисдикция;

10. схема, която включва прехвърляне на активи и е налице съществена разлика в сумите, които се приемат като дължима насрещна престация за активите в засегнатите юрисдикции;

11. схема, която може да доведе до намаляване или заобикаляне на задълженията за предоставяне на информация съгласно глава шестнадесета, раздел IIIa, аналогични разпоредби в законодателството на други държави членки или юрисдикции или споразумения за автоматичен обмен на информация за финансови сметки, или при която се използва липсата на такова законодателство или споразумения, включително чрез:

а) използване на сметка, продукт или инвестиция, които не са или за които се твърди, че не са финансова сметка, но които имат характеристики, по същество сходни с тези на финансова сметка;

б) прехвърляне на финансови сметки или активи към юрисдикции или използването на юрисдикции, които не са задължени да извършват автоматичен обмен на информация за финансови сметки с държавата, на която данъчно задълженото лице е местно лице за данъчни цели;

в) преквалифициране на доходи или капитал в продукти или плащания, които не са предмет на автоматичен обмен на информация за финансови сметки;

г) прехвърляне или преобразуване на финансова институция или финансова сметка, или на съдържащите се в тях активи във финансова институция или във финансова сметка, или активи, за които не се предоставя информация по реда на автоматичния обмен на информация за финансови сметки;

д) използване на правни образувания, договорености или структури, които заобикалят или за които се счита, че заобикалят предоставянето на информация за един или повече от титулярите на сметки или контролиращите лица по реда на автоматичния обмен на информация за финансови сметки;

е) заобикаляне или възползване от слабости в процедурите за комплексна проверка, които финансовите институции прилагат, за да спазят задълженията си за предоставяне на информация за финансови сметки, включително използването на юрисдикции с неподходящи или неефективни режими за прилагане на законодателството в областта на мерките срещу изпирането на пари или с недостатъчни изисквания за прозрачност за юридическите лица или правните договорености;

12. схема, която включва верига с непрозрачна юридическа или действителна собственост с използването на лица, правни договорености или структури:

а) които не извършват съществена стопанска дейност, която се изпълнява с необходимия персонал, оборудване, активи и помещения, и

б) които са учредени, управлявани, контролирани, установени или са местни лица за данъчни цели в юрисдикция, различна от юрисдикцията, на която са местни лица за данъчни цели един или повече от действителните собственици на активи, притежавани от тези лица, правни договорености или структури, и

в) чиито действителни собственици по смисъла на Закона за мерките срещу изпирането на пари или на аналогична разпоредба от законодателството на държава членка не могат да бъдат установени;

13. схема, която включва използването на едностранни правила за облекчени режими за целите на трансферното ценообразуване;

14. схема, която включва прехвърляне или предоставяне на трудни за оценяване нематериални блага за целите на трансферното ценообразуване;

15. схема, която включва вътрешногрупово трансгранично прехвърляне на функции и/или рискове, и/или активи, ако прогнозираната годишна печалба преди лихви и данъци на прехвърлителя или прехвърлителите през трите години след прехвърлянето се равнява на по-малко от 50 на сто от прогнозираната годишна печалба преди лихви и данъци на същия прехвърлител или прехвърлители, ако не беше извършено прехвърлянето.

(5) Независимо че трансгранична данъчна схема попада в една от категориите по ал. 4, т. 1-6 и т. 7, буква „б“, подбуква „аа“, букви „в“ и „г“, информация се предоставя само когато може да се установи, че основната полза или една от основните ползи, която предвид всички относими факти и обстоятелства данъчно задължено лице може с основание да очаква да извлече от трансграничната данъчна схема, е получаването на данъчно предимство.

(6) Наличието на някое от условията по ал. 4, т. 7, буква „б“, подбуква „аа“, букви „в“ и „г“ не може само по себе си да бъде основание за заключение, че основната полза или една от основните ползи е получаването на данъчно предимство.

Предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми от консултант

Чл. 143я¹. (1) Информация за трансгранични данъчни схеми се предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите от консултант по трансгранична данъчна схема, когато консултантът:

1. е местно лице за данъчни цели на Република България, или
2. има място на стопанска дейност или определена база в Република България, чрез които се предоставят услугите във връзка със схемата, или
3. е учреден или уреден съгласно законодателството на Република България, или
4. е вписан като член на съсловна или професионална организация, свързана с правни, данъчни или други консултантски услуги в Република България.

(2) Консултант е всяко лице, което изготвя, предлага на пазара, организира или управлява прилагането или предоставя за прилагане трансгранична данъчна схема.

(3) Консултант е и всяко лице, което предвид относимите факти и обстоятелства и въз основа на наличната информация и експертни познания и опит, необходими за предоставянето на такъв вид услуги, знае или може основателно да се предполага, че знае, че е поело задължение да предостави пряко или чрез други лица помощ, съдействие или консултация по отношение на изготвянето, предлагането на пазара, организирането, управлението или предоставянето за прилагане на трансгранична данъчна схема по чл. 143я. Лицето може да представи доказателства, че не е знаело и може основателно да се предполага, че не е знаело, че е участвало в подлежаща на предоставяне трансгранична данъчна схема, като се позове на всички относими факти и обстоятелства, наличната информация и на своите експертни познания и опит.

(4) Когато за консултант е налице задължение за предоставяне на информация за една и съща данъчна схема в две или повече държави членки, информацията се предоставя само на компетентния орган на една държава членка, която се определя в следната последователност:

1. държавата членка, в която консултантът е местно лице за данъчни цели;
2. държавата членка, в която консултантът има място на стопанска дейност или определена база, чрез които се предоставят услугите във връзка със схемата;

3. държавата членка, в която консултантът е учреден или чието право го урежда;

4. държавата членка, в която консултантът е вписан като член на съсловна или професионална организация, свързана с правни, данъчни или други консултантски услуги.

(5) В случаите по ал. 4 консултант предоставя информация на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, когато в поредността от държави членки по ал. 4 Република България е на най-предна позиция.

(6) Консултант предоставя информация за трансгранична данъчна схема, която му е известна, притежава или се намира под неговия контрол, в срок до 30 календарни дни считано от най-ранната от следните дати:

1. деня, следващ деня, на който данъчната схема е предоставена за прилагане;

2. деня, следващ деня, на който данъчната схема е готова в степен, която да позволява нейното прилагане;

3. датата, на която е извършена първата стъпка за прилагането на данъчната схема.

(7) Освен по реда на ал. 6, консултант по ал. 3 предоставя информация за трансгранична данъчна схема в срок до 30 календарни дни считано от деня, следващ деня, в който е предоставил пряко или чрез други лица помощ, съдействие или консултация по отношение на изготвянето, предлагането на пазара, организирането, управлението или предоставянето за прилагане на данъчната схема.

(8) След първоначалното предоставяне на информация по ал. 6 консултант по данъчна схема с типизирано съдържание предоставя на всеки три месеца актуална информация за схемата, станала му известна след предходното подаване на информация.

(9) Когато по трансгранична данъчна схема има повече от един консултант, задължението за предоставяне на информация е за всички консултанти, независимо че задължението може да възникне в различни държави членки.

(10) Консултант се освобождава от задължението за предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема, когато:

1. разполага с доказателство, че друг консултант е предоставил същата информация за данъчната схема;

2. разполага с доказателство, че е предоставил информацията в друга държава членка съгласно ал. 4;

3. по закон е длъжен да пази тази информация като професионална тайна, освен когато данъчно задълженото лице е изразило съгласие за предоставянето ѝ.

(11) Независимо че друг консултант е предоставил информация за трансгранична данъчна схема пред изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или компетентен орган на друга държава членка, консултант не се освобождава по ал. 10, т. 1 от задължението си за предоставяне на информация, когато схемата се състои от отделни части или етапи и всеки консултант разработва, предлага на пазара, организира, управлява, предоставя за прилагане, съответно оказва помощ, съдействие или консултация във връзка с тези дейности, за отделната част или етап от схемата.

(12) В случаите по ал. 10, т. 3 консултантът е длъжен незабавно, но не по-късно от изтичането на 14 дни, считано от датата, на която за него възниква задължение за предоставяне на информация, да уведоми другите консултанти по данъчната схема или, ако не са му известни такива - данъчно задълженото лице, за задължението им да предоставят информация по ал. 6, 7 и/или 8, съответно по чл. 143я². Срокът по ал. 6 тече от датата на уведомяването.

(13) Независимо от ал. 10, т. 3 и ал. 12 консултантът е длъжен да уведоми изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за другите консултанти по данъчната схема или данъчно задълженото лице, които следва да предоставят информация, независимо че за тях задължението за предоставяне може да възникне в друга държава членка.

Предоставяне на информация от данъчно задължено лице

Чл. 143я². (1) Информация за трансгранична данъчна схема се предоставя от данъчно задължено лице в един от следните случаи:

1. когато по схемата няма консултант, включително когато схемата е създадена от служител на данъчно задълженото лице;

2. когато консултантът по схемата е освободен от задължението за предоставяне на информация по чл. 143я¹, ал. 10, т. 3 или аналогична разпоредба в законодателството на друга държава членка, за което данъчно задълженото лице е уведомено;

3. когато консултантът по схемата:

а) не е местно лице за данъчни цели на държава членка;

б) няма място на стопанска дейност или определена база в държава членка, чрез които се предоставят услугите във връзка с трансграничната данъчна схема;

в) не е учреден или уреден съгласно законодателството на държава членка;

г) не е вписан като член на съсловна или професионална организация, свързана с правни, данъчни или други консултантски услуги в държава членка.

(2) Данъчно задължено лице за целите на този раздел е всяко лице:

1. на което е предоставена за прилагане трансгранична данъчна схема, или

2. което има готовност да приложи трансгранична данъчна схема, или

3. което е изпълнило първата стъпка от трансгранична данъчна схема.

(3) Данъчно задължено лице предоставя информация на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, когато то:

1. е местно лице за данъчни цели в Република България, или

2. има място на стопанска дейност или определена база в Република България, които се ползват от данъчната схема, или

3. получава доходи или реализира печалба в Република България, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност или определена база в Република България или в друга държава членка, или

4. упражнява дейност в Република България, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност или определена база в Република България или в друга държава членка.

(4) Когато за данъчно задължено лице възникне задължение за подаване на информация за трансгранична данъчна схема до компетентните органи на повече от една държава членка, тази информация

се подава само до компетентния орган на държавата, която се определя в следната последователност:

1. държавата членка, в която е местно лице за данъчни цели;
2. държавата членка, в която има място на стопанска дейност или определена база, които се ползват от схемата;
3. държавата членка, в която получава доходи или реализира печалба, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност или определена база в нито една държава членка;
4. държавата членка, в която упражнява дейност, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност или определена база в нито една държава членка.

(5) В случаите по ал. 4 данъчно задълженото лице предоставя информация на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, когато в поредността от държави членки по ал. 4 Република България е на най-предна позиция.

(6) Когато за данъчно задълженото лице възникне задължение за подаване на информация за трансгранична данъчна схема, то следва да подаде информацията в срок до 30 календарни дни считано от най-ранната от следните дати:

1. датата, на която схемата е предоставена за прилагане;
2. датата, на която схемата е станала готова за прилагане;
3. датата, на която е извършена първата стъпка по прилагането на схемата.

(7) Когато задължението за предоставяне на информация възникне за повече от едно данъчно задължено лице, включително когато задължението е възникнало в различни държави членки, информация за трансграничната данъчна схема се предоставя пред съответния компетентен орган от лицето, което е първо сред изброените в т. 1 и 2:

1. данъчно задълженото лице, което се е договорило с консултанта по съответната схема;
2. данъчно задълженото лице, което управлява прилагането на схемата.

(8) Данъчно задълженото лице не предоставя информация за трансгранична данъчна схема, когато разполага с доказателство, че:

1. е предоставило информацията в друга държава членка съгласно ал. 4, или

2. друго данъчно задължено лице е предоставило същата информация за данъчната схема съгласно правилото на ал. 7.

Съдържание на подлежащата на предоставяне информация за трансгранични данъчни схеми. Уникален номер

Чл. 143я³. (1) Информацията, която се предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите по чл. 143я¹ или чл. 143я², трябва да съдържа следните данни, когато е приложимо:

1. идентификационни данни на консултанта/консултантите и данъчно задълженото лице/данъчно задължените лица, включително:

а) име;

б) дата и място на раждане (за физическите лица);

в) държава или юрисдикция, в която е местно лице за данъчни цели;

г) идентификационен номер за данъчни цели;

д) лицата, които са свързани предприятия на данъчно задълженото лице, когато е необходимо;

2. описание на характеристиките на схемата по чл. 143я, ал. 4, поради които тя подлежи на предоставяне;

3. уникален номер на данъчната схема, когато предоставянето на информация по отношение на схемата не е първоначално;

4. обобщено съдържание на данъчната схема, включително посочване на наименованието, под което тя е позната, и общо описание на съответните стопански дейности или договорености, без да се разкрива търговска, промишлена или професионална тайна или търговски процес, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред;

5. датата, на която е била извършена или предстои да бъде извършена първата стъпка по прилагането на данъчната схема;

6. националните разпоредби, на които се основава данъчната схема;

7. стойност на данъчната схема;

8. посочване на държавите членки, които има вероятност да бъдат засегнати от данъчната схема;

9. идентификационни данни на всяко друго лице в държава членка, за което има вероятност да бъде засегнато от данъчната схема, като се посочват държавите членки, с които това лице е свързано.

(2) За данъчни схеми с типизирано съдържание в случаите по чл. 143я¹, ал. 8 се предоставят данните по ал. 1, т. 1, 3, 5, 8 и 9.

(3) Информацията по ал. 1 и 2 се подава по електронен път по ред и във формат, утвърдени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, която се публикува на интернет страницата на Националната агенция за приходите.

(4) При първоначалното предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема се издава уникален номер, който служи за идентификация на схемата във всички държави членки. Консултант или данъчно задължено лице, извършили първоначалното предоставяне на информация за данъчна схема, уведомяват всеки друг консултант или данъчно задължено лице по схемата за издадения уникален номер.

(5) За всяко предоставяне на информация от консултант или данъчно задължено лице се издава уникален номер на оповестяването, което е част от схема. Номерът служи за идентификация на конкретното предоставяне на информация във всички държави членки.

(6) Уникалните номера по ал. 4 и 5, както и съответните уникални номера, издадени в друга държава членка, се посочват като доказателство по чл. 143я¹ и чл. 143я², че информация за схемата е предоставена от консултант или данъчно задължено лице.

Други разпоредби

Чл. 143я⁴. (1) Непредприемането на действия от страна на органите по приходите във връзка с информация за трансгранична данъчна схема не представлява признаване на валидността на тази схема или нейното данъчно третиране.

(2) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите организира контролната дейност на агенцията във връзка с изпълнението на задълженията за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми по реда на този раздел.

(3) По отношение на поверителността, разкриването и използването на информация за трансгранична данъчна схема се прилага съответно чл. 143п.

(4) Годишната оценка на ефективността на автоматичния обмен на информация за трансгранични данъчни схеми и информация за постигнатите практически резултати се предоставят на Европейската комисия във формата и при условията, посочени в чл. 143п, ал. 7.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 1, като:

1. В чл. 143ю, ал. 3 думите „по реда на“ се заменят със „съгласно“.

2. В чл. 143я, ал. 4:

а) в т. 6 след думата „обезсилват“ запетаята се заличава;

б) в т. 7:

аа) в буква „а“ думата „никоя“ се заменя с „нито една“;

бб) в буква „б“ текстът преди подбуква „аа“ се изменя така: „получателят е местно лице за данъчни цели на юрисдикция, която:“;

в) в т. 11, буква „г“ след думите „или на съдържащите се в тях активи“ се поставя запетая.

3. В чл. 143я¹ ал. 6 се изменя така:

„(б) Консултант предоставя информация за трансгранична данъчна схема, която му е известна, притежава или се намира под неговия контрол, в срок до 30 календарни дни считано от най-ранната от следните дати:

1. деня, следващ деня, в който данъчната схема е предоставена за прилагане;

2. деня, следващ деня, в който данъчната схема е готова в степен, която да позволява нейното прилагане;

3. датата, на която е извършена първата стъпка по прилагането на данъчната схема.“

4. В чл. 143я²:

а) в ал. 2, т. 3 думата „от“ се заменя с „по прилагането на“;

б) алинея 6 се изменя така:

„(б) Когато за данъчно задълженото лице възникне задължение за подаване на информация за трансгранична данъчна схема, то следва да подаде информацията в срок до 30 календарни дни считано от най-ранната от следните дати:

1. деня, следващ деня, в който данъчната схема е предоставена за прилагане;

2. деня, следващ деня, в който данъчната схема е готова в степен, която да позволява нейното прилагане;

3. датата, на която е извършена първата стъпка по прилагането на данъчната схема.“

5. В чл. 143я³ се създава ал. 7:

„(7) Данъчно задължените лица посочват в годишната данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, дали прилагат трансгранична данъчна схема и уникалния номер на схемата. Информацията се посочва в декларацията за всяка година, през която трансграничната данъчна схема има данъчен ефект за лицето.“

Предложение на н.п. Менда Стоянова и група н.п.:

Да се създаде нов § 2:

„§ 2. В чл. 203 ал. 3 се изменя така:

„(3) Запорът върху безналични ценни книжа се налага чрез изпращане на запорно съобщение до централния регистър на ценни книжа, като едновременно с това се уведомява дружеството. Централният регистър на ценни книжа уведомява незабавно съответния централен депозитар на ценни книжа, при който са регистрирани ценните книжа, и съответния регулиран пазар за наложения запор.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 2:

§ 2. В чл. 203 ал. 3 се изменя така:

„(3) Запорът върху безналични ценни книжа се налага чрез изпращане на запорно съобщение до централния регистър на ценни книжа, като едновременно с това се уведомява дружеството. Централният регистър на ценни книжа уведомява незабавно съответния централен депозитар на ценни книжа, при който са регистрирани ценните книжа, и съответния регулиран пазар за наложения запор.“

§ 2. Създава се чл. 278г:

„Неизпълнение на задължение, свързано с предоставянето на информация за трансгранична данъчна схема

Чл. 278г. (1) Лице, задължено да предостави информация за трансгранична данъчна схема по чл. 143ю, което не изпълни задължението си, се наказва с глоба в размер от 2000 до 5000 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци.

(2) Лице, задължено да подаде информация за трансгранична данъчна схема по чл. 143ю, което предостави непълна или невярна

информация по чл. 143я³, се наказва с глоба в размер 1000 до 3000 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 2000 до 8000 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци.

(3) Консултант, който не изпълни задължението си по чл. 143я¹, ал. 12, се наказва с глоба в размер от 2000 до 5000 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци.

(4) Консултант, който не изпълни задължението си по чл. 143я¹, ал. 13, се наказва с глоба в размер от 200 до 800 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци.

(5) Консултант или данъчно задължено лице, извършили първоначалното предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема, което не уведоми в срок друг консултант или данъчно задължено лице по схемата за издаден уникален номер, се наказва с глоба в размер от 200 до 800 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци.

(6) При повторно нарушение по ал. 1-5 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.“

Предложение на н.п. Менда Стоянова, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 2 в чл. 278г, ал. 1 и 2 думите „чл. 143ю“ се заменят с „чл. 143я¹ или чл.143я²“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 2, който става § 3, като в чл. 278г, ал. 1 и 2 думите „чл. 143ю“ се заменят с „чл. 143я¹ или чл. 143я²“.

§ 3. В § 1 от допълнителните разпоредби се създават т. 48-52:

„48. „Свързано предприятие“ по смисъла на глава шестнадесета, раздел VII е лице, което е свързано с друго лице по най-малко един от следните начини:

а) лицето участва в управлението на друго лице по начин, който позволява да упражнява значително влияние върху другото лице;

б) лицето участва в контрола на друго лице, като държи над 25 на сто от правата на глас;

в) лицето участва в капитала на друго лице като собственик на дял, който пряко или непряко надвишава 25 на сто от капитала;

г) лице има право на 25 на сто или повече от печалбите на друго лице.

Когато повече от едно лице участват в управлението, контрола, капитала или печалбите на друго лице, както е посочено в букви „а“-, „г“-, всички лица се считат за свързани предприятия.

Когато едни и същи лица участват в управлението, контрола, капитала или печалбите на повече от едно лице, както е посочено в букви „а“-, „г“-, всички лица се считат за свързани предприятия.

За целите на тази точка лице, което действа заедно с друго лице по отношение на правата на глас или собствеността върху капитала на дадено предприятие, се третира като имащо участие във всички права на глас или собственост върху капитала на това предприятие, които има другото лице.

При непряко участие изпълнението на изискванията по буква „в“ се определя, като се умножат процентите на участие в предприятията от йерархичната верига. Счита се, че лице, което държи над 50 на сто от правата на глас, има 100 на сто от правата на глас.

Физическо лице, неговата съпруга/неговият съпруг и роднините му по пряка възходяща или низходяща линия по смисъла на тази точка се считат за едно лице.

49. „Данъчна схема с типизирано съдържание“ по смисъла на глава шестнадесета, раздел VII е трансгранична данъчна схема, която се изготвя, предлага се на пазара, готова е за прилагане или се предоставя за прилагане, така че да може да се използва, без да е необходимо съществено да се изменя.

50. „Правила за облекчени режими“ по смисъла на глава шестнадесета, раздел VII е законоустановена норма, която освобождава определена категория данъчно задължени лица или сделки от задължения или правила, които биха били приложими по общия ред, като ги заменя с изключителни и/или опростени задължения или правила.

51. „Трудни за оценяване нематериални блага“ по смисъла на глава шестнадесета, раздел VII са нематериални блага или права върху

нематериални блага, за които към момента на тяхното прехвърляне или предоставяне между свързани предприятия:

а) не съществуват надеждни съпоставими сделки или блага, и

б) към момента на сключване на сделките, прогнозите за бъдещите парични потоци или приходи, които се очаква да бъдат получени от прехвърлените или предоставените нематериални блага, или допусканията, използвани при определянето на стойността на нематериалните блага, са твърде несигурни, поради което е трудно да се предвиди степента на крайния успех на нематериалните блага към момента на прехвърлянето или предоставянето.

52. „Данъчно предимство“ по смисъла на глава шестнадесета, раздел VII е всяка полза или облага за данъчно задължено лице, която може да се изрази в намаляване на данъчната основа или на дължимия данък, избягване или отлагане плащането на данък, ползване на данъчно облекчение или на данъчно облекчение в по-голям размер от полагаемия, както и други ползи или облаги, които биха могли да подобрят данъчния статут на лицето.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 3, който става § 4, като в т. 48, буква „г“ думата „лице“ се заменя с „лицето“.

§ 4. В § 26 от допълнителните разпоредби след думите „(ОВ, L 342/1 от 16 декември 2016 г.)“ съюзът „и“ се заменя със запетая, а накрая се добавя „и на Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености (ОВ, L 139/1 от 5 юни 2018 г.)“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 4, който става § 5.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Предложение на н.п. Георги Свиленски и група н.п.:

В Преходни и заключителни разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

Създава се § 4а:

„§ 4а. В Кодекса за застраховането (обн. ДВ. бр. 102 от 2015 г., изм. и доп. ДВ. бр. 62,95 и 103 от 2016 г., изм. и доп. ДВ. бр. 8, 62, 63, 85, 92, 95 и 103 от 2017 г., изм. и доп. ДВ. бр. 7, 15,24, 27, 77 и 101 от 2018 г., изм. и доп. ДВ. бр. 17,42 и 83 от 2019 г.) се правят следните изменения:

В чл. 490, ал. 5 думите „поведението на водача при движение по пътищата и/или“ се заличават.

В чл. 575, ал. 4 думите „поведението на водача при движение по пътищата и/или“ се заличават.“

Комисията не подкрепя предложението.

§ 5. Консултантите, съответно данъчно задължените лица по чл. 143я², в срок до 31 август 2020 г. подават информация за всяка трансгранична данъчна схема, първата стъпка по която е извършена между 25 юни 2018 г. и влизането в сила на този закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 5, който става § 6, като след думата „по“ се добавя „прилагането на“, а думите „влизането в сила на този закон“ се заменят с „30 юни 2020 г.“.

§ 6. Данъчно задължените лица посочват в годишната данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, дали прилагат трансгранична данъчна схема и уникалния номер на схемата. Информацията се посочва в декларацията за всяка година, през която трансграничната данъчна схема има данъчен ефект за лицето.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 6, но предлага да бъде отхвърлен, тъй като е отразен на систематичното му място в §1- чл. 143я³, ал. 7.

§ 7. Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите предоставя на компетентните органи на другите държави членки първата получена информация за трансгранични данъчни схеми по чл. 143я до 31 октомври 2020 г.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 7.

§ 8. До създаването на защитен централен регистър на държавите членки за информацията за трансгранични данъчни схеми, обезпечен от Европейската комисия, обменът на информация по чл. 143ю се осъществява по електронен път посредством мрежата CCN и приложимите практически договорености.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 8.

Предложение на н.п. Менда Стояноваи група н.п.:

Да се създаде § 10:

§ 10. В Закона за митниците (обн., ДВ, бр. 15 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 89 и 153 от 1998 г., бр. 30 и 83 от 1999 г., бр. 63 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 76 от 2002 г., бр. 37 и 95 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 45, 86, 91 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 105 от 2006 г., бр. 59 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 12, 42, 44 и 95 от 2009 г., бр. 54, 55, 73 и 94 от 2010 г., бр. 82 от 2011 г., бр. 38 и 54 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 42 и 60 от 2015 г., бр. 58, 75 и 98 от 2016 г., бр. 99 и 103 от 2017 г., бр. 24, 80, 98 и 105 от 2018 г.; бр. 7, 17 и 32 от 2019 г. с Решение № 4 от 09.04.2019 г. на КС на РБ по к. д. № 15/2018 г.; бр. 75 от 2019 г. с Решение № 7 от 17.09.2019 г. на КС на РБ по к. д. № 7 / 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Чл. 10 ал. 11 се отменя.

2. Създава се чл. 66в:

„Чл. 66в. По предложение на директора на Агенция „Митници”, министърът на финансите утвърждава със заповед списък на стоки с висок риск за финансовите интереси на Европейския съюз, за които се извършва засилен митнически контрол. Заповедта, ведно със списъка, се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и на Агенция „Митници”. “

3. Създава се чл. 195а:

„Чл. 195а. (1) Когато при проверка на данните в приета митническа декларация за митнически режим допускане за свободно обращение на стоки, които попадат в списъка по чл. 66в, се установи, че декларираните цени на стоките са по-ниски от справедливите цени, валидни за тях в Европейския съюз, митническите органи изискват предоставяне на обезпечение. Обезпечението се предоставя в размер, осигуряващ заплащането на митническото задължение и другите вземания, които може да възникнат при вноса, изчислени на база справедливите цени за тези стоки към момента на декларирането.

(2) Митническите формалности за декларирания митнически режим допускане за свободно обращение на стоки продължават след предоставяне на обезпечението по ал. 1. “

4. В §1 от допълнителните разпоредби се създава т. 40:

„40. „Справедливи цени“ са оценки на групи месечни агрегирани данни, извлечени от COMEXT база данни на Евростат за подробна статистика на международната търговия със стоки, за всеки продукт, произход и държава членка на местоназначение, за многогодишен период, обикновено четири последователни години. Справедливите цени се предоставят на разположение на държавите членки на Европейския съюз чрез системата „ТЕЗЕЙ“ (THESEUS) на Съвместния изследователски център на Европейската комисия (Joint Research Centre).“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 9:

§ 9. В Закона за митниците (обн., ДВ, бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 89 и 153 от 1998 г., бр. 30 и 83 от 1999 г., бр. 63 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 76 от 2002 г., бр. 37 и 95 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 45, 86, 91 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 105 от 2006 г., бр. 59 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 12, 32, 42, 44 и 95 от 2009 г., бр. 54, 55, 73 и 94 от 2010 г., бр. 82 от 2011 г., бр. 38 и 54 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 42 и 60 от 2015 г., бр. 58, 75 и 98 от 2016 г., бр. 99 и 103 от 2017 г., бр. 24, 80, 98 и 105 от 2018 г., бр. 7 от 2019 г., Решение № 4 на Конституционния съд на РБ от 9.04.2019 г. - бр. 32 от 16.04.2019 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на РБ от 17.09.2019 г. - бр. 75 от 24.09.2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10 ал. 11 се отменя.

2. Създава се чл. 66в:

„Чл. 66в. По предложение на директора на Агенция „Митници“, министърът на финансите утвърждава със заповед списък на стоки с висок риск за финансовите интереси на Европейския съюз, за които се извършва засилен митнически контрол. Заповедта, заедно със списъка, се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и на Агенция „Митници“.“

3. Създава се чл. 195а:

„Чл. 195а. (1) Когато при проверка на данните в приета митническа декларация за митнически режим допускане за свободно обращение на стоки, които попадат в списъка по чл. 66в, се установи, че декларираните цени на стоките са по-ниски от справедливите цени, валидни за тях в Европейския съюз, митническите органи изискват предоставяне на обезпечение. Обезпечението се предоставя в размер, осигуряващ заплащането на митническото задължение и другите вземания, които може да възникнат при вноса, изчислени на база справедливите цени за тези стоки към момента на декларирането.

(2) Митническите формалности за декларирания митнически режим допускане за свободно обращение на стоки продължават след предоставяне на обезпечението по ал. 1.“

4. В §1 от допълнителната разпоредба се създава т. 40:

„40. „Справедливи цени“ са оценки на групи месечни агрегирани данни, извлечени от COMEXT база данни на Евростат за подробна статистика на международната търговия със стоки, за всеки продукт, произход и държава членка на местоназначение, за многогодишен период, обикновено четири последователни години. Справедливите цени се предоставят на разположение на държавите членки на Европейския съюз чрез системата „ТЕЗЕЙ“ (THESEUS) на Съвместния изследователски център на Европейската комисия (Joint Research Centre).“

Предложение на н.п. Менда Стоянова и група н.п.:

Да се създаде § 11:

§ 11. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 43, 74, 80 и 97 от 2016 г. и бр. 88, 92, 96, 97 и 99 от 2017 г., бр. 98 и 108 от 2018 г., бр. 1 и 24 от 2019 г., Решение № 4 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 32 от 2019 г.; изм. и доп., бр. 38 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 44 ал. 4 се изменя така:

„(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната.“

2. В приложение № 4 към глава втора, раздел VI т. 1 се изменя така:

„1. Места за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди или регистрирани по Закона за туризма - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:

от 25 до 250 лв.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 10:

§ 10. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и

112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 30 от 2012 г.; изм., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 43, 74, 80 и 97 от 2016 г. и бр. 88, 92, 96, 97 и 99 от 2017 г., бр. 98 и 108 от 2018 г., бр. 1 и 24 от 2019 г., Решение № 4 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 32 от 2019 г.; бр. 38 и 96 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 44 ал. 4 се изменя така:

„(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната.“

2. В приложение № 4 към глава втора, раздел VI т. 1 се изменя така:

„1. Места за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди или регистрирани по Закона за туризма - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:

от 25 до 250 лв.“

Предложение на н.п. Менда Стоянова и група н.п.:

Да се създаде § 12:

„§ 12. За 2020 г. за местата за настаняване до 20 стаи, регистрирани по Закона за туризма, се прилага размерът на патентния данък, определен в границите от 25 до 250 лв. в съответната наредба по чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси за местата за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 11:

§ 11. За 2020 г. за местата за настаняване до 20 стаи, регистрирани по Закона за туризма, се прилага размерът на патентния данък, определен в границите от 25 до 250 лв. в съответната наредба по чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси за местата за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Да се създаде § 13:

„§ 13. За имущества, придобити безвъзмездно през 2019 г., с изключение на случаите, предвидени в чл. 49, ал. 2 и 4 от Закона за местните данъци и такси, за които не е платен данък при придобиването им, данъчно задължените лица подават декларация за облагане с данък

при безвъзмездно придобиване на имущества и заплащат данъка в срок до 31 март 2020 г.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 12:

§ 12. За имущества, придобити безвъзмездно през 2019 г., с изключение на случаите, предвидени в чл. 49, ал. 2 и 4 от Закона за местните данъци и такси, за които не е платен данък при придобиването им, данъчно задължените лица подават декларация за облагане с данък при безвъзмездно придобиване на имущества и заплащат данъка в срок до 31 март 2020 г.

Предложение на н.п. Менда Стоянова и група н.п.:

Да се създаде § 13:

§ 13. В Закона корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15, 91, 98, 102, 103, 105 от 2018 г. и бр. 24 и 64 от 2019 г.) в чл. 47г, ал. 3 се изменя така:

„(3) При определяне на данъчната печалба по ал. 2, т. 1 данъчна загуба, определена по реда на този закон през предходни данъчни периоди:

1. се приспада последователно до изчерпването ѝ през следващите 5 години от възникването ѝ, при спазване на изискванията на глава единадесета, само от данъчните печалби на същото контролирано чуждестранно дружество или от данъчната печалба на друго контролирано чуждестранно дружество в същата чужда държава, от която е възникнала;

2. не се приспада от данъчните печалби на данъчно задълженото лице от източник в страната или други държави.

Комисията подкрепя предложението

Комисията предлага да се създаде § 13:

§ 13. В Закона корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15, 91, 98, 102, 103, 105 от 2018 г. и бр. 24, 64 и 96 от 2019 г.) в чл. 47г ал. 3 се изменя така:

„(3) При определяне на данъчната печалба по ал. 2, т. 1 данъчна загуба, определена по реда на този закон през предходни данъчни периоди:

1. се приспада последователно до изчерпването ѝ през следващите 5 години от възникването ѝ, при спазване на изискванията на глава единадесета, само от данъчните печалби на същото контролирано чуждестранно дружество или от данъчната печалба на друго контролирано чуждестранно дружество в същата чужда държава, от която е възникнала;

2. не се приспада от данъчните печалби на данъчно задълженото лице от източник в страната или други държави.“

Предложение на н.п. Менда Стоянова и група н.п.:

Да се създаде § 14:

§ 14. Параграф 13 относно чл. 47г, ал. 3, т. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане се прилага за данъчни загуби, възникнали след 31 декември 2018 г.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага се създаде § 14:

§ 14. Разпоредбата на чл. 47г, ал. 3, т. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане се прилага за данъчни загуби, възникнали след 31 декември 2018 г.

Предложение на н.п. Менда Стоянова и група н.п.:

Да се създаде § 15:

§ 15. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на Република България от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58, 60, 74, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92, 96, 97 от 2017 г., бр. 24, 65 и 98 от 2018 г., бр. 24 и 33 от 2019 г.) в чл. 53 ал. 2, т. 2 накрая се добавя „или определени с правилника за прилагане на закона.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 15:

§ 15. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на Република България от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58, 60, 74, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92, 96, 97 от 2017 г., бр. 24, 65 и 98 от 2018 г., бр. 24, 33 и 96 от 2019 г.) в чл. 53 ал. 2, т. 2 накрая се добавя „или определени с правилника за прилагане на закона.“

§ 9. Законът влиза в сила от 1 юли 2020 г.

Предложение на н.п. Георги Свиленски и група н.п.:

В § 9 в края на текста се поставя запетая и се добавя „с изключение на § 4а, който влиза в сила три дни след обнародването на закона.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова и група н.п.:

Досегашният § 9 да стане § 16 и да се измени така:

§ 16. Законът влиза в сила от 1 януари 2020 г., с изключение на § 1 и § 3-9, които влизат в сила от 1 юли 2020 г.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя и предлага следната редакция на § 9, който става § 16:

§ 16. Законът влиза в сила от 1 януари 2020 г., с изключение на § 1 и § 3-8, които влизат в сила от 1 юли 2020 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
МЕНДА СТОЯНОВА